

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXIX. — Wydana i rozestana dnia 17. października 1916.

Treść: (Nr 353.—360.) 353. Rozporządzenie o właściwości sądu powiatowego Śródmieście w Wiedniu dla skarg wiedeńskich opiek zawodowych. — 354. Rozporządzenie, którem zmienia się jedno postanowienie rozporządzenia z dnia 22. kwietnia 1913, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek. — 355. Rozporządzenie w sprawie obrotu skórą wyprawną. — 356. Rozporządzenie w sprawie sporządzania i sprzedaży skóry rozdwojonej i podeszew ze skóry rozdwojonej. — 357. Rozporządzenie, dotyczące się obrotu skórami bydlęciami i końskimi i skórkami cielęciami. — 358. Rozporządzenie w sprawie ustanowienia najwyższych cen dla skórek cielęcych na tornistry i dla rozmaitych rodzajów skóry wyprawnej. — 359. Rozporządzenie, dotyczące się przepisów o garbowaniu i sporządzania wyciągów garbarskich. — 360. Rozporządzenie w sprawie zgłaszania zapasów skóry wyprawnej, skór i skórek oraz przechowywania zapasów skóry wyprawnej.

353.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 7. października 1916

o właściwości sądu powiatowego Śródmieście w Wiedniu dla skarg wiedeńskich opiek zawodowych.

Na zasadzie § 103., ustęp 2. normy jurysdykcyjnej (artykuł IV., liczba 20, noweli o uproszczeniu czynności w sądach) rozporządza się:

Dla skarg, któreby opieka zawodowa z siedzibą urzędową we Wiedniu miała wnosić w zastępstwie swych pupilów stosownie do postanowień normy jurysdykcyjnej w jednym ze sądów powiatowych wiedeńskich, uznaje się za sąd właściwy Sąd powiatowy Śródmieście w Wiedniu.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 1. listopada 1916; niema ono zastosowania do spraw spornych, które w tym dniu już zawisły.

Hochenburger wlr.

354.

Rozporządzenie Ministra robót publicznych z dnia 13. października 1916,

którem zmienia się jedno postanowienie rozporządzenia z dnia 22. kwietnia 1913, Dz. u. p. Nr. 66, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek.

Postanowienie § 4., punkt B, l. 1., rozporządzenia Ministerstwa robót publicznych z dnia 22. kwietnia 1913, Dz. u. p. Nr. 66, dotyczącego międzynarodowego rejestrowania marek, zostaje zmienione aż do dalszego zarządzenia częściowo o tyle, że celem pokrycia kwoty, jaka wynika w każdym poszczególnym przypadku z przerachowania międzynarodowej należności za rejestrowanie na walutę tutejszokrajową, należy uiścić przy skutecznieniu zapłaty kwotę, podaną za każdym razem do wiadomości izb handlowych i przemysłowych przez Ministerstwo robót publicznych. Kwotę resztującą, pozostałą ewentualnie po skutecznieniu zapłaty, należy składającemu zwrócić.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 20. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 74.

Trnka wlr.

355.**Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrami robót
publicznych i obrony krajowej oraz
za zgodą Ministra wojny z dnia
16. października 1916****w sprawie obrotu skórą wyprawną.**

Zmieniając częściowo przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 28, zarządza się na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, co następuje:

**Przepisy o oddawaniu i używaniu zastrzeżonej
skóry wyprawnej.****§ 1.**

Począwszy od dnia 24. października 1916 nie wolno już więcej producentom skóry, handlarzom skóry aniteż nikomu innemu oddawać za poświadczeniem skóry, należącej według swej jakości (niezależnie od jej nazwy) do jednego z rodzajów, wymienionych w § 1., punkt 1. do 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 28 a to bez względu na jej grubość, lecz wolno ją oddawać tylko Ministerstwu wojny lub Ministerstwu obrony krajowej oraz osobno upoważnionym przez nie do odbioru organom albotież na podstawie „asygnaty na skórę“, wydanej przez Ministerstwo wojny („grupę dla skór“).

Taksamo wolno taką skórę pobierać tylko na podstawie takiej asygnaty Ministerstwa wojny.

Zasady co do rozdziału zapasów skóry pomiędzy przedsiębiorstwa konfekcyjne będą ustalone na podstawie wspólnego porozumienia Ministerstw wojny, obrony krajowej, handlu i robót publicznych.

§ 2.

Powyższy przepis jakoteż przepis, zawarty w § 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 28, według którego skórę oznaczonego wyżej rodzaju wolno przerabiać tylko w celu wykonania zamówień zarządu wojskowego, ma zastosowanie także do rodzaju skóry, oznaczonego w § 1. niniejszego rozporządzenia, która będzie sprowadzona z zagranicy celnej lub sporządzona ze sprowadzonych materiałów surowych.

Wyjątki.**§ 3.**

1. Skóra oznaczonego w § 1. rodzaju, która jeszcze przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie została sprowadzona z zagranicy celnej, lub zostanie sporządzona ze skór i skórek, sprowadzonych jeszcze przed wejściem tego rozporządzenia w życie, może być bez ograniczenia celu użycia swobodnie sprzedawana i używana, jeżeli zaopatrzona jest stemplem przywozu stosownie do rozporządzeń ministeryalnych z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 28 i z dnia 20. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 112;

2. skóra, która do celów wojskowych się nie nadaje lub nie jest potrzebna, będzie uwolniona od zastrzeżenia na zapotrzebowanie wojska przez komisjonalne zaopatrzenie jej stemplem w sposób dotychczasowy;

3. co do sporządzania, oddawania i używania skóry na rzemienie do maszyn pozostają w mocy postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 29 i z dnia 9. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 177;

4. na inne wyjątki od tego rozporządzenia może zezwolić Ministerstwo handlu w przypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących

Oddawanie do rąk spółki dla zakupna skóry.**§ 4.**

Spółce z ogr. por. dla zakupna skóry lub oznaczonym przez nią odbiorcom należy oddawać co tygodnia:

1. odpadki powstające przy wyrobie, o ile chodzi o skórę oznaczonego w § 1. rodzaju (skóra z pyska, z czoła, nóg, ogona, odłamki skóry, tłuszczone wiórowiny);

2. skórę uwolnioną przez komisyjne przestemplowanie od zastrzeżenia dla potrzeb wojskowych;

3. skórę końską, garbowaną na podeszwy lub tłuszczoneą (czarną, naturalną lub farbowaną);

4. wszelkie odpadki, powstałe przy przerabianiu skóry oznaczonego w § 1. rodzaju, a to w stanie wysortowanym (odpadki jakościowe, odpadki przy wyciskaniu i krajaniu, skórę paloną), o ile przerabiający skórę nie użyje sam tych odpadków dla zapotrzebowania wojskowego.

Przerabiający skórę mogą jednak użyć swych zapasów odpadków wymienionych pod punktem 4., znajdujących się już w ich pracowniach w chwili wejścia niniejszego rozporządzenia w życie, bez

ograniczenia celu użycia, a to jeszcze do dnia 31. października 1916 w celu sporządzenia wyrobów, będących już w robocie.

Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 193, w sprawie sprzedaży odpadków, pozostających przy przerabianiu wyprawnej skóry, tracą moc obowiązującą.

Spółka dla zakupu skóry ma rozrządzać oddanymi jej zapasami skóry według zleceń Ministerstwa handlu. Zlecenia te będą wydawane, o ile chodzi o skórę końską i odpadki jakościowe (punkt 3. i 4.), w porozumieniu z Ministerstwem wojny.

Umowy o dostawę.

§ 5.

Zabrania się wykonania zawartych umów o dostawę, o ile ono sprzeciwiałoby się przepisom tego rozporządzenia.

Warunki oddawania.

§ 6.

Skoro posiadacz lub przechowca zapasów skóry oznaczonego w §§ 1. i 2. rodzaju otrzyma „asygnatę na skórę“ z Ministerstwa wojny a posiadacz lub przechowca zapasów skóry oznaczonego w § 4. rodzaju zarządzenie co do wysyłki, wydane przez spółkę dla zakupu skóry, ma on przygotować towar do wysyłki i wysłać go następnie bezzwłocznie do odbiorcy wymienionego w odnośnej asygnacie lub we wspomnianem zarządzeniu na koszt odbiorcy i do oznaczonego przezeń miejsca.

Posiadacz zapasów ma przesłać równocześnie odbiorcy:

1. spis gatunków z podaniem wagi i ilości sztuk towaru,
2. rachunek,
3. duplikat listu przewozowego, zawierający urzędowe podanie wagi.

Odbiorca ma zapłacić 80 procent ceny kupna, należące się sprzedawcy według tych załączników z uwzględnieniem ustanowionych cen najwyższych, natychmiast po nadejściu załączników. Resztę ma odbiorca uiścić do czterech dni po odebraniu towaru, o ile towarowi nie zarzucono wad.

Odbiór towaru ma nastąpić w ciągu czterech dni po uwiadomieniu adresata o nadejściu towaru na stację przeznaczenia. Adresat ma wysyłającemu donieść natychmiast pisemnie o nadejściu towaru na stację przeznaczenia.

Odbiorca może podnosić wady towaru tylko wtedy, jeżeli doniósł o nich sprzedawcy w ciągu ośmiu dni po uwiadomieniu adresata o nadejściu towaru na stację przeznaczenia i pozostawił towar w stanie niezmiennym.

Po zarzuceniu wad w czasie należyłym ma odbiorca uiścić resztę ceny kupna lub sprzedawca ewentualny zwrot pobranej kwoty dopiero na podstawie prawomocnego orzeczenia o wartości towaru.

§ 7.

Ministerstwo handlu może ustanowić ewentualnie dalsze warunki dostawy dla oddawania skóry i wydać zarządzenia co do oddawania odnośnie do zapasów skóry rodzaju, oznaczonego w §§ 1., 2. i 4.

Postanowienia § 6. pozostają bez wpływu na będący dotąd w użyciu obrót płatniczy w stosunkach z wojskowemi i państwowemi władzami i takież zakładami.

§ 8.

W razie sporu ma sądowe ustalenie ceny kupna za zapasy, które mają być oddane stosownie do zarządzeń wydanych w drodze rozporządzenia lub osobnego zlecenia do oddania albo stosownie do „asygnat na skórę“ wydanych przez Ministerstwo wojny, skutecznic na żądanie jednej ze stron sąd powiatowy właściwy ze względu na miejsce przechowania zapasów, a to w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu znawców. Rozstrzygnięcie można zaciepić rekuresem w ciągu dni ośmiu. Przeciw rozstrzygnięciu drugiej instancji nie jest dopuszczalny dalszy środek prawny. O ile kosztu postępowania ma zwrócić jedna strona lub należy je rozdzielić między strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania.

Postępowanie sądowe nie odracza obowiązku oddania. W razie potrzeby oznaczy cenę tymczasowo Ministerstwo handlu.

Jeżeli zostanie zarządzone oddanie skóry na rzecz zarządu wojskowego, oznacza cenę ten zarząd, nie uwłaczając prawom przysługującym posiadaczowi zapasów według pierwszego ustępu tego paragrafu. W razie zażądania skóry na podstawie ustawy o świadczeniach wojennych są miarodajne postanowienia tej ustawy.

Oznaczanie ceny za skórę sprowadzoną.

§ 9.

Cenę sprzedaży za skórę sprowadzoną, zaopatrzoną stemplem przywozu, należy obliczyć

uwzględniając cenę zakupną, która ma być odpowiednio wykazana, i koszty uboczne (to jest koszty przewozu, cło i ubezpieczenie) tudzież doliczając osobne wynagrodzenie w wysokości ośmiu procent ceny zakupną łącznie z wydatkami.

Przy obliczeniu ceny zakupną skóry wyprawnej, sporządzonej ze sprowadzonych skór lub skórek i zaopatrzonej stemplem przywozu, należy zamiast cen najwyższych, ustalonych dla skór i skórek pochodzenia tutejszokrajowego, uwzględnić wykazaną odpowiednio cenę zakupną sprowadzonych skór i skórek łącznie z kosztami przywozu, cła i ubezpieczenia.

Jeżeli podana, choćby nawet dokumentami wykazana cena zakupną sprowadzonych skór wyprawnych, skór lub skórek przewyższa znacznie ceny, jakie w czasie przeprowadzenia zakupną istniały w odnośnym obszarze dla wywozu w tym samym kierunku, natenczas nie należy uwzględniać przy oznaczaniu ceny odnośnej nadwyżki.

Kontrola.

§ 10.

Nad przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia będzie czuwało Ministerstwo handlu, posługując się przytem inspektorami przemysłowymi lub innymi organami, tudzież zarząd wojskowy. W tym celu można przeprowadzać oględziny pracowni i innych zakładów i wglądać do ksiąg handlowych.

Postanowienia karne.

§ 11.

Kto działa rozmyślnie wbrew przepisom §§ 1., 2. lub 4., niniejszego rozporządzenia, będzie karany przez polityczną władzę pierwszej instancji aresztem do 6 miesięcy.

Za wszelkie inne działania wbrew przepisom tego rozporządzenia będą karany polityczne władze pierwszej instancji grzywnami do 5000 K lub aresztem do jednego miesiąca.

Jeżeli działanie jakieżś podpada pod surowsze postanowienie karne. wówczas może być ono zastosowane.

§ 12.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wtr.

Trnka wtr.

Spitzmüller wtr.

356.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami robót publicznych i obrony krajowej i za zgodą Ministra wojny z dnia 16. października 1916,

w sprawie sporządzania i sprzedaży skóry rozdwojonej i podszew ze skóry rozdwojonej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Producenci skóry mają garbować swe zapasy skóry rozdwojonej zawsze bezzwłocznie dębnicą.

§ 2.

Do sporządzania podszew i płyt podszewianych, składających się ze zlepionych ze sobą warstw skóry rozdwojonej lub innej skóry, można używać tylko takich środków do spajania, które nie są we wodzie rozpuszczalne.

§ 3.

Każdy, kto zamierza sprzedać skórę rozdwojoną wymienionych poniżej gatunków, płyty ze skóry rozdwojonej lub podszewy z takiej skóry, ma je przedewszystkiem zaoferować do kupna spółce z ogr. por. dla zakupną skóry w Wiedniu.

Ten obowiązek oferowania odnosi się do:

1. skóry rozdwojonej, garbowanej dębnicą, nieprzysposobionej,
2. tłuszczonej, brunatnej lub czarnej skóry wierzchniej, rozdwojonej.
3. skóry rozdwojonej na podszewy wewnętrzne,
4. skóry rozdwojonej impregnowanej,
5. płyt lub podszew ze zlepionych ze sobą warstw skóry rozdwojonej.

Oferty należy przesłać spółce dla zakupną skóry pocztą w liście poleconym. Spółka ma zwrócić wnoszącemu ofertę należytość pocztową.

Wnoszący ofertę jest związany swą ofertą przez 14 dni, które liczy się od dnia nadania oferty na pocztę. Jeśli w ciągu tego terminu nie otrzyma od spółki oświadczenia przyjęcia, może zaofiarowanym towarem swobodnie rozrzucić.

Jeśli spółka ofertę przyjmie, ma wydać także bezzwłocznie potrzebne zarządzenia co do dostawy towaru.

Co do warunków oddania mają zresztą zastosowanie przepisy §§ 6. i 8. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. października 1916, Dz. u. p. Nr. 335, w sprawie obrotu skórą.

§ 4.

Ministerstwo handlu może zarządzić, aby zapasy wymienionych w § 3. towarów zostały oddane przedsiębiorstwom lub osobom, które ono oznaczy.

Ministerstwo handlu będzie czuwało nad przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia, postępując się przytem inspektorami przemysłowymi albo innymi funkcyonaryuszami. W tym celu można przeprowadzić oględziny pracowni i innych zakładów i wglądać do ksiąg handlowych. Na wyjątki od przepisów tego rozporządzenia może pozwolić tylko Ministerstwo handlu.

§ 5.

Za działania wbrew przepisom tego rozporządzenia mają karać władze polityczne I. instancyi aresztem do sześciu miesięcy albo grzywnami do 5000 K.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wtr.

Truka wtr.

Spitzmüller wtr.

357.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami robót publicznych i obrony krajowej i za zgodą Ministerstwa wojny z dnia 16. października 1916,

tyczące się obrotu skórami bydlęciami i końskimi i skórkami cielęciami.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274. zarządza się, co następuje:

§ 1.

Począwszy od dnia 28. października 1916 należy zapasy skórek cielęcych, skórek z cieląt odstawionych od matki i bukatów oferować co soboty do zakupu Tow. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych w Wiedniu. Oferta ma tedy obejmować zapasy, uzyskane i nabyte w ciągu odnośnego tygodnia.

Co do obrotu skórkami cielęciami, skórkami z cieląt odstawionych od matki i bukatami będą miały zastosowanie także w każdym innym kierunku wszystkie te postanowienia, które zostały wydane co do obrotu skórami bydlęciami i końskimi (rozporządzenia ministeryalne z dnia 13. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 198, z dnia 19. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 243, z dnia 4. września 1915, Dz. u. p. Nr. 259, z dnia 28. września 1915, Dz. u. p. Nr. 291, i z dnia 23. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 194).

W szczególności wolno publicznym przedsiębiorstwom przewozowym przyjmować do przewozu skórki cielęce, skórki z cieląt odstawionych od matki i bukaty analogicznie do obowiązujących dotąd przepisów co do skór bydlęcych i końskich, tylko na podstawie wygotowanych w taki sam sposób poświadczeń transportowych lub stałych pisemnych zezwoleń (rozporządzenie ministeryalne z dnia 4. września 1915. Dz. u. p. Nr. 259).

Pod skórami cielęciami po myśli tego rozporządzenia należy rozumieć także skórki cielęce na tortistry.

§ 2.

Tow. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych należy oferować do kupna z przestrzeganiem wymienionych w § 1. przepisów także skóry bydlęce i końskie, skórki cielęce, skórki z cieląt odstawionych od matki i bukaty, które zostały sprowadzone z zagranicy celnej.

Od tego postanowienia wyjęte są skóry i skórki, sprowadzane przez producentów skóry lub na rachunek producentów skóry w celu przerobienia w ich własnych pracowniach, o ile dowód uskutecznił sprowadzenia, to jest potwierdzoną przez urząd celny deklarację towarową i wedle możliwości także rachunek na sprowadzony z zagranicy towar zostaną w ciągu 14 dni po nadejściu towaru do obszaru celnego przedłożone Ministerstwu handlu i uznane przez nie za należyte.

Co do ofert, przedkładanych Centrali dla skór surowych i wyprawnych i w razie oddania zarządzanego przez Ministerstwo handlu mają analogiczne zastosowanie postanowienia o oznaczaniu wartości, zawarte w § 9., ustęp 1. i 3., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. października 1916, Dz. u. p. Nr. 355, w sprawie obrotu skórą, o ile przywóz skór lub skórek został wy-

kazany w czasie należytym po myśli poprzedniego ustępu.

§ 3.

Producenci skóry mogą przyjmować także skóry i skórki uzyskane przy rzeziach z konieczności. Skóry takie mają producenci skóry garbowanej wymieniać osobno w doniesieniach o zapasach przedkładanych według przepisu do biura zgłaszania skóry w Ministerstwie wojny i dołączając do doniesienia urzędowe poświadczenie, z którego musi wynikać, że chodzi o rzeź z konieczności.

§ 4.

Garbowania skór i skórek przydzielonych producentom skóry należy dokonać we własnych pracowniach tych przedsiębiorstw, którym te skóry i skórki zostały przydzielone. Innym producentom skóry wolno przydzielone skóry i skórki oddawać także w celu garbowania za opłatą tylko w razie zezwolenia Ministerstwa handlu.

§ 5.

Zabrania się handlu skórami bydlęciami i końskimi, skórkami cielęciami, skórkami pochodzącymi z cieląt odstawionych od matki i bukatami, już zagarbowanymi i w ogólności takimi skórami i skórkami, które nie znajdują się już w stanie surowym (zielone, nasolone, wysuszone). Takich skór i skórek nie wolno tedy oddawać w szczególności także producentom skóry ani tym ostatnim nie wolno ich pobierać. Wyjątkowe oddanie takich skór i skórek może nastąpić tylko do rąk Tow. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych, które postara się o wygarbowanie stosownie do udzielonych jej urzędowych poleceń.

§ 6.

Za działania wbrew przepisom tego rozporządzenia będą karali polityczne władze i instancyi aresztem do sześciu miesięcy lub grzywną do 5000 K.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wtr.

Trnka wtr.

Spitzmüller wtr.

358.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami robót publicznych i obrony krajowej i za zgodą Ministra wojny z dnia 16. października 1916,

w sprawie ustanowienia najwyższych cen dla skórek cielęcych na tornistry i dla rozmaitych rodzajów skóry wyprawnej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządzają się, co następuje:

§ 1.

Zmieniając i uzupełniając częściowo rozporządzenia ministeryalne z dnia 12. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 197, i z dnia 22. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 393, ustanawia się ceny najwyższe, wymienione w dołączonym spisie dla oznaczonych tamże towarów.

Te ceny najwyższe mają zastosowanie także do istniejących zobowiązań dostawy o tyle, o ile ich w dniu wejścia tego rozporządzenia w życie jeszcze nie wypełniono. W miejsce umówionych przytem wyższych cen obowiązują ustanowione w rozporządzeniu najwyższe ceny.

Umowy zawarte po wejściu tego rozporządzenia w życie są nieważne, o ile odbiegają od przepisów rozporządzenia na niekorzyść kupującego.

Zresztą mają zastosowanie postanowienia rozporządzeń, wymienionych w pierwszym ustępie tego paragrafu, nie wyłączając postanowień karnych.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, zaś zmiana najwyższych cen dla wyprawnych skórek cielęcych według dołączonego spisu w dniu 18. grudnia 1916.

Georgi wtr.

Trnka wtr.

Spitzmüller wtr.

Spis najwyższych cen.

A. Skórki cielece na tornistry.

Za skórki cielece na tornistry uważa się skórki brunatne, czerwone i jasne, skórki w tych barwach upstrzone lub skórki upstrzone temi barwami i lekko białą a to, o ile mają conajmniej 80 centymetrów mierząc od nasady ogona aż do małżowiny usznej, są bez dziur, „płaskie“ i nie wypada z nich sierść. Cena najwyższa za skórki cielece na tornistry, które oferuje się po wysortowaniu z różnych skórek, wynosi od sztuki o 1 K 50 h więcej od ceny, wynikającej od sztuki według cen najwyższych, ustalonych dla wszystkich innych skórek cielecych w wykazie I do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. grudnia 1915. Dz. u. p. Nr. 393.

B. Wyprawne skóry bydlęce.

Cena w koronach
za kilogram

Skóra podpodeszwiana z szyi i awern (aż do 3 milimetrów grubości)	11.—
Skóra wierzchnia	(ponad 2·5 milimetrów } naturalnie brunatna . . . . . 17.— (Skóra wierzchnia na rzemienie) } grubości) { czarna gładka . . . . . 16.—
Skóra na pasy, t. j. skóra blank, naturalnie brunatna, na 2 do 4 milimetry w równomiernej grubości łupana i falcowana, przysposobiona do użycia na pasy, z zawartością tłuszczu najwyżej 10 procent	21·50

Skórę na pasy można tylko wówczas sprzedawać po powyższej cenie, jeżeli producent otrzymał osobne zezwolenie na wyrób tej skóry od Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem wojny i jeżeli każdy kawałek tej skóry zostanie zaopatrzony odciskiem firmy tego producenta i nazwą „skóra na pasy“.

C. Wyprawna skóra końska.

Cena w koronach
za kilogram

Podeszwy wewnętrzne, karki, zady, krupony i szczupaki (wygarbowane jak skóra na podeszwy)	12.—
---	------

D. Wyprawna skóra cieleca.

Rodzaj	Garbowanie	Waga poszczególnej sztuki	Cena w koronach za kilogram
brunatna czarna, wysmarowana	I. Garbowana tylko dębnicą	do 1·4 kilograma ponad 1·4 „	23.— 23·50
	II. Każde inne garbowanie	do 1·4 kilograma ponad 1·4 „	22.— 22·50
czarna, wygładzona, nieparzona			
czarna, wygładzona, parzona na czarno polarbowana			

Cena najwyższa jest niższa o 2 K od cen najwyższych, ustalonych powyżej według poszczególnych rodzajów garbowania i rozmaitej wagi poszczególnych sztuk. Te ceny najwyższe wchodzi w zastosowanie tylko w razie dostawy skóry najlepszego garbowania i przyrządzenia ze skórek bez błędu z krótką nogą, bez głowy. Za towar mniej wartościowy należy płacić tylko odpowiednio niższą cenę.

Ustalone powyżej ceny najwyższe wyprawionej skóry cielęcej zaczynają obowiązywać w dniu 18. grudnia 1916.

Ceny w kwocie 23 K i 23 K 50 h wolno żądać tylko tym producentom skórek cielęcych, garbowanych czystą dębnicą, którzy otrzymali na to osobne zezwolenie Ministerstwa handlu. Ci producenci mają ściśle zastosować stwierdzony u nich przed udzieleniem zezwolenia sposób garbowania i o zmianach w tym kierunku donosić bezzwłocznie Ministerstwu handlu. Wspomnianą wyższą cenę można żądać na podstawie takiego zezwolenia tylko wówczas, jeżeli każdy kawałek ma wyciśniętą firmę producenta i nazwę „Skóra wyprawiona cielęca I“.

Stopy cen najwyższych, ustalone rozporządzeniem z dnia 22. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 393 (Wykaz II) za cielęce skóry wyprawne i zawarty w tem rozporządzeniu przepis w sprawie sposobu oznaczania (§ 5.: „Czyste garbowanie korą“, „Garbowanie wyciągowe“, „Kombinowane mineralne garbowanie“) tracą moc obowiązującą z dniem 17. grudnia 1916. Natomiast pozostają w mocy „Postanowienia wspólne“, zawarte w wymienionym wykazie II.

E. Zlepione ze sobą płyty skóry rozdwojonej i podeszwy z nich.

Gena w koronach
za kilogram

Impregnowane i wyciskane płyty ze zlepionych ze sobą warstw skóry rozdwojonej	12.—
wytlaczane lub wycinane z nich podeszwy	16.—

Jeżeli zostanie do tego użyta mniej wartościowa (nie mająca jędrności) skóra rozdwojona z grzbietu, wówczas można żądać tylko odpowiednio niższej ceny.

359.**Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrami robót
publicznych i obrony krajowej
i za zgodą Ministra wojny z dnia
16. października 1916,**

tyczące się przepisów o garbowaniu i sporządzenia wyciągów garbarskich.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274, zarządzają się, co następuje:

§ 1.

Do puszcanych w obrót wyciągów garbarskich nie wolno dodawać żadnych nieorganicznych materiałów ani organicznych materiałów obciążających, jakoto glukozy (bylantyny), dekstryny, melassy l. t. p.

Wyciągi garbarskie, jakie producenci skóry we własnym przedsiębiorstwie przygotowują i używają, wolno sporządzać i ich używać z przestrzeganiem przepisów, wydanych rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 12. lipca 1915. Dz. u. p. Nr. 199, którem zakazuje się dodawania ciężaru skórze.

§ 2.

Do sporządzania gatunków skóry, wymienionych w § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. października 1916. Dz. u. p. Nr. 355, w sprawie obrotu skórą, nie wolno używać żadnych sztucznych środków garbarskich, lecz jedynie naturalnych roślinnych materiałów garbarskich i wyciągów z takich materiałów.

Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 29, w sprawie wyjątkowego zezwolenia na garbowanie mineralne takiej skóry, pozostają w mocy.

Począwszy od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie nie wolno tedy przy wyrobie takiej skóry dodawać do garbnicy sztucznych środków garbarskich.

§ 3.

Ministerstwo handlu może w porozumieniu z Ministerstwem wojny zezwolić na wyjątki od przepisów §§ 1. i 2.

§ 4.

Producenci skóry są obowiązani stosować się ściśle do wskazówek władzy w sprawie gatunku,

sposobu garbowania i wyprawiania sporządzanego przez nich rodzaju skóry, oznaczonego w § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. października 1916, Dz. u. p. Nr. 355, w sprawie obrotu skórą.

Wskazówki te będą wydane w porozumieniu między Ministerstwem handlu i Ministerstwem wojny przy sposobności przydzielenia skór i skórek albo też w drodze ogólnych zarządzeń.

§ 5.

Każde działanie wbrew przepisom tego rozporządzenia będzie karała władza polityczna l. instancyi aresztem do 6 miesięcy lub grzywną do 5000 koron.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

Truka wlr.

Spitzmüller wlr.

360.**Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrem obrony
krajowej i za zgodą Ministra wojny
z dnia 16. października 1916,**

w sprawie zgłaszania zapasów skóry wyprawnej, skór i skórek oraz przechowywania zapasów skóry wyprawnej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274, zarządzają się, co następuje:

§ 1.

Producenci skóry wyprawnej i inni posiadacze i przechowcy zapasów skóry wyprawnej, skór i skórek mają przedkładać doniesienia o zapasach jak dotychczas co tygodnia (co wtorku według stanu z poprzedniej soboty) do „Biura dla zgłaszania skór w c. i k. Ministerstwie wojny“, jednakowoż począwszy od dnia 24. października 1916 już tylko na przepisanych nowych drukach.

Doniesienia należy wnosić w dwóch egzemplarzach.

Nowe druki na doniesienia o zapasach skór i skórek można otrzymać w wspomnianem biurze.

Od obowiązku zgłaszania zapasów skór i skórek uwolnieni są ci posiadacze zapasów, którzy zapasy

te oddają bezpośrednio lub pośrednio Tow. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych lub temu towarzystwu oferują.

Przepis co do zgłaszania zapasów materiałów garbarskich i degrasu traci moc obowiązującą.

§ 2.

Producenci skóry mają przechowywać skórę podeszwianą i skórę cielęcą, posortowaną według wymienionych poniżej rozmaitych grubości (ciężarów) i okazywać ją w takim ułożeniu komisjom urzędowym, a mianowicie:

Skórę podeszwianą (całe skóry lub połowy skór, grzbiety, krupony) o grubości do 4·5 i ponad 4·5 milimetrów;

skórę cielęcą o wadze poszczególnej sztuki do 1, ponad 1 do 1·4, ponad 1·4 do 1·8 i ponad 1·8 kilograma, oddzielnie skórę brązową a oddzielnie czarną.

Mniej wartościowej skóry, nie wykazującej nawet przeciętnej jakości, nie wolno sortować wśród innej skóry („wkłady“); skóra ta musi być osobno składana i w ten sposób okazywana komisjom urzędowym.

§ 3.

Działania wbrew przepisom tego rozporządzenia będą władze polityczne pierwszej instancji karały aresztem do sześciu miesięcy lub grzywnami do 5000 koron.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

Spitzmüller wlr.